

במדינה

הראשונה היתה הפעם ספקנית יותר מאשר בעבר. אחד העיתונים אף ציינו, כי "בודקים אם אין זה מעשה פרובוקציה של יהודים". גינתר אלון, היורד מירשאל, מהווה הוכחה שדברים כאלה אומנם אפשריים.

אילת

השמועות בכרזים

ראש-העיר וראש האופוזיציה

תכעו האחד את השני על

הוצאת-דיבה — והתפייסו

המערכה הראשונה נערכה בכפר-הנופש של רפי גלסון, מדרום לאילת. מוקי מלצר, ראש סיעת הליכוד במועצת עיריית אילת ואיש תיירות במיקצועו, הגיע למקום כשהוא שופע ביטחון עצמי. היה זה ימים לא רבים לפני מועד הבחירות המרניציפאליות בשנה שעברה. כמו בכל עיר אחרת בארץ, סברו גם אנשי הליכוד כי אילת היא כי הם יסחפו את כל ראשויות העיר.

באילת היה פער הקולות בין הליכוד למערך קטן מאד ומתמיד. למוקי מלצר לא היה ספק כי הוא יהיה ראש-העיריה הבא של אילת. כך גם התנהג. כשפחת בירה בידו, הוא סבב בין ידידיו והכריז בהומור: "אני מכין עכשיו רשימה של אנשים שאסור יהיה להם להיכנס לאילת. כשאהיה ראש העיר..."

ברגע זה הבחין מוקי בפיומונאי ידי מנוסי, הנוהג לבלות תכופות באילת והרמנה עם ידידיו, כמו עם ידידיו ראש-העיר, גדי כץ. מוקי קרא לעברו של ידידו: "ואתה תהיה הראשון שאסור יהיה לו לבוא לאילת!"

ידידו חרף הלשון השיב לו בו במקום: "ברגע זה חדלת להיות ראש-העיר!" צחוק, צחוק, אבל.

הכל זה ספורט. כמה ימים אחרי אותו עימות משעשע צילצל ראש העיר אילת, גדי כץ, לדידי וביקש ממנו לסייע לו בהתנדבות במערכת הבחירות שלו. ידידו דחה במערכת הבחירות האחרונה הצעות מטעם המערך, לסייע לו בחרוזיו בתעמולת הבחירות. אולם כאקט של ידידות כלפי כץ נענה להצעתו. הוא הסכים לרדת לאילת לשבוע, לנהל שם בהתנדבות את מערכת הבחירות של כץ.

עיקר עיסוקו היה בהמצאת סיסמות בחירות משעשעות. כך, למשל, יצא מוקי מלצר לראשות-העיר, מוקי מלצר בסיסמה: "תן את הקול למי שנותן את הכל!" ידידו החזיר לו בסיסמה נגדית: "אל תתן את הקול למי שיקח את הכל. תן את הקול למי שיכול."

אולם מיבצעו העיקרי של ידידו היה כתיבת איגרת מחוררת לבוחריו העיר אילת. תחת הכותרת, "אלוף בצלות ואלוף שומ-דבר", באיגרת לא אוזכר שמו של מוקי מלצר אפילו פעם אחת. אבל כל אזרחי העיר, שקיבלו את האיגרת, לא יכלו לטעות. הם הבינו למי מכוונים הרזים המורעלים.

הבחירות הסתיימו בניצחון של כץ. מלצר ראה עצמו נפגע מתעמולת בחירות בלתי-הוגנת. הוא הגיש תביעת נזיקין על הוצאת-דיבה נגד ראש-העיר החדש-ישן ונגד ידידו מנוסי, ידידו, האשים אותם כי באותה איגרת בחרוזים הציאו את ידידו בתור רעה וגרמו לביוזיו בעיני בוחריו אילת ולכישלונם בבחירות.

כץ לא נשאר חייב למלצר. הוא הגיש נגדו תביעת-דיבה, שבה טען כי במערכת הבחירות שלו פגע מלצר בכבודו והשמיץ אותו. העובדה שהשלושה נשאו ידידים, המשיכו לבלות ולהתלוצץ ביחד, לא הפריעה להם להתכונן לקראת הקרב המישיר. פטי, שבו היו אמורים להסתער זה על זה בלשונות מושחזות.

מועד בירור תביעת לשון-הרע, שהגיש מלצר נגד מנוסי וכץ, נקבע להשבע. כשהגיע מועד בירור התביעה הסתבר, כי מלצר ביטל את תביעתו נגד כץ, תוך הסכמה שראש העיר יבטל גם את התביעה נגדו.

גם השמועות זה ספורט. שצריך לדעת להפסיד בו" סיכם את הסיכסוך החברי ידידו מנוסי. אבל מוקי מלצר לא סלת. לקראת ההתמודדות הבאה הוא הבטיח להכין חרוזים חריפילים משלו.

(המשך מעמוד 73)

השניה הוקצתה למגורי משפחת אלון ורוהטה ברהיטים עתיקים ויקרים.

כאשר חנך אלון את מיסעדת היוקרה הרחשה שלו אסור היה להיכנס לתוכה ללא עניבה. המקום עצמו אכן היה על רמה. השולחנות היו מכוסים המיד במפות דמסט יקרות והסכום היה עשוי כסף טהור. אבל הקהל לא קיבל את המקום החדש. מאז הפתיחה היתה המיסעדה ריקה למחצה. **פשע חסר מצפון.** בפעם הראשונה מאז שחזר לגרמניה מצא גינתר אלון את עצמו במצוקה. כדי להמשיך ולהחזיק במיסעדתו החדשה הוא נאלץ להחזיר את מיסעדתו הקודמת בלב העיר. אך גם זה לא עזר. כעבור זמן קצר הוא הציע למכירה

מיסערן אלון
אשה בשם ליאת

את הבית שרכש ושבו הקים את מיסעדתו החדשה. המחיר שדרש: מיליון ו-300 אלף מארק, אך לא היו קופצים על המקום במחיר זה.

ואז, לפתע, פרצה הדליקה שכילתה את כל הבניין. המיסעדה נשרפה עד היסוד. כך גם דירת המגורים של בני הזוג אלון. אבל איש מבני משפחת אלון לא ניוק בדליקה שפרצה בחשיכת הליל.

גינתר עצמו מאושפז מאז בבית-החולים, בגלל מחלת כלידים ממנה הוא סובל. אשתו ליאת ושני ילדיהם הספיקו להגיע בעוד מועד לארץ, וכאן הם שוהים עם בני משפחה של האשה. לחוקרים, שבאו לבדוק מדוע התגלו הניאורנאצים דווקא למי-עדתי של אלון, הסתבר כי הבית היה מבוטח בסכום של חצי מיליון מארק. סכום זה, בתוספת ערך המיגרש שעליו ניצב הבית, היה מותר לגינתר אלון סכום כסף נאה גם אחרי שהיה פורע את כל חובותיו.

עובדות אלה הביאו את המישטרה לחקיר רה יותר מעמיקה. השוטרים גילו, כי מציתי ביתו של אלון פגעו במנועול דלת המיסעדה כדי לחדור פנימה, אולם למעשה נפתחה הדלת בעזרת מפתח. אחר-כך שפכו המציתי תים בנוזין על פני המיסעדה כולה. כש-הציתו את הבניון אירעה התפוצצות, שפצעה את אחד המציתים. אחרי שהתבררה עובדה זו לא היו עוד בעיות.

מישטרת ברלין חיפשה בבתי-החולים אדם שנחבל קשות בכוחיות, באותו לילה. באחד מבתי-החולים נמצא אמנם אדם כזה, שסבל מכוויות קשות ביותר. היה זה הנהג רוברט הייבל, שנשבר מייד בחקירה. הוא הודה כי ביצע את ההצתה וכי צייר את צלבי-הקס על ביתו של אלון. בשליחותו של אחד, קלאוס הילרד, שכנו לשעבר של גינתר אלון. קלאוס, ששכר את המצית הלא-יוצלה, טען כי שימש כאיש-ביניים עבור גינתר אלון. אלון עצמו נעצר בבית החולים שבו הוא מאושפז, כחשוד בתיכנון וביום הצתה בביתו כדי לזכות בדמי הביטוח.

פרקליטו של אלון הצהיר כי הוא משוכנע בחפותו של מרשו. הוא נתן להבין כי אלון מחפה על משהו אחר החשוד בהצתה. אולם הפרשה זיעזעה את הקהילה היהודית הקטנה בברלין, המנסה להיאבק נגד כל גילוי של אנטי-שמיות. אמר ראש קהילה היהודית בברלין, היינץ גלינסקי: "מעשה כזה, בתקופה שבה גוברת הפעילות הניאורנאצית, הוא פשע חסר מצפון במיוחד." תוצאת הפרשה התגלתה כעבור שבועות אחדים בפרנקפורט, שם צויירו סיסמות אנטי-שמיות על בית עסק יהודי. התגובה

יוסי בנאי

מילים: נתן אלתרמן, ז'אק ברל, יוסי בנאי
מוסיקה: יוני דכטר, מתי כספי, עודד לדר, יהודית רביץ, חנון יובל

מרוב אהבה / את הלילה שלך מדגיטים /
אני וסימון ומואיו הקטן / יפה כמוה לא היתה וטוד...

סשה ארגוב מנגן משיריו

שירה: אורה זיטנר

שיר משמר / מכורה שלי / האמנם / ודוי / לא ידעתי מה וטוד...

יצליל חנוני

מלחנים ושיריהם

יצחק קלפטר (צ'דצ'יל), שם טוב לוי, שלמה ידוב

תופים: דני מקוב גיטרה בס: אבנר יפעת

באופן קבוע וחד פעמי

יוני דכטר, יהודית רביץ, ערב שירים שלו ושלה

גיטרה: רונן רבן גיטרה בס: ארנון פלטי

סקסופון וקלרינט: יוסי שלמון תופים: דובי קיזלשטיין

הכּבּש השּׁשָׁה-עֶשֶׂר

מאת: יהונתן גפן ינהול מוסיקלי: יוני דכטר

שירים: ג'די אוב, יהודית רביץ, עוד ברורה, יוני דכטר

תקליט לגידי גוב

התעוררות / העיקר זה הדומנטיקה / בואי נשאר /

שליש בלילה בעיר / בלטידי / שקיטה נוהג ועוד

מפיק: דוד אלהרר

תו

טרמפ לחייל

קבלת מוזעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולטקי)
טלפון 227117, 227118